



רע"פ 4510/22 - גדי ורקשטל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4510/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: גדי ורקשטל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו מיום 23.06.2022 בעפמ"ק 26646-05-22 שניתן על ידי כבוד השופט צ' קאפח

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט צ' קאפח) בעפמ"ק 26646-05-22 מיום 23.06.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו בבית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ע' יעקובוביץ) בח"נ 59129-08-18 ו-ח"נ 59137-08-18 מיום 13.02.2022.
2. עיקרי העובדות הצריכות לעניין הן, כי המבקש קיבל הודעת תשלום קנס אשר עניינה עבירת חניה לפי סעיף 6(א)(2) לחוק עזר לתל אביב-יפו [העמדת רכב וחנייתו], התשמ"ד-1983. על-פי המתואר בהודעת הקנס, ביום 15.02.2018, החנה המבקש את רכבו במקום בו החניה אסורה לפי תמרור המוצב במקום, ברחוב בן יהודה בתל אביב.
3. בעניינו של המבקש התנהלו מספר רב של דיונים, במסגרת הליכים ח"נ 59129-08-18; ח"נ 59137-08-18; עפמ"ק 15776-06-21; ו-עפמ"ק 26646-05-22. מבלי להידרש לפירוט ההליכים השונים, אשר אינו נחוץ עבור הכרעה זו, יצוין כי המבקש הורשע ביום 13.02.2022 במיוחס לו בהודעת קנס זו, וביום 04.04.2022 נגזר עליו עונש בדמות של קנס בסך 500 ש"ח.



4. ערעור המבקש על הכרעת דינו נדחה. בית המשפט המחוזי הסתמך, בין היתר, על העובדה שהמבקש הודה, בפה מלא, בכך שעצר את רכבו במקום המתועד, שהינו ציר תחבורה ראשי ומרכזי בעיר, ובאופן המפורט בהודעת הקנס. בית המשפט המחוזי לא מצא ממש ביתר טענות המבקש, ולפיכך קבע כי אין עילה להתערבותו בהכרעת דינו.

5. המבקש מסרב להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

6. במסגרת הבקשה נטען כי נפלו בפסק הדין מספר שגיאות. בין היתר, נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי המבקש הודה בעצירת הרכב, ובקבעו כי לא נפלו פגמים פרוצדורליים בהליך הדיווח על עבירת המבקש.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה על צרופותיה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4243/22 אוחנונה נ' מדינת ישראל (14.07.2022)).

9. המבקש אומנם ניסה לשוות לבקשתו נופך של דיון עקרוני, תוך הצגת שאלות תעבורתיות שונות בבקשתו. אולם, לא מצאתי כי אכן יש במי מ"שאלותיו" סוגיות עקרוניות של ממש, ואף אין הן נדרשות בענייננו. זאת, מכיוון שהבקשה דנא אינה חורגת מענייני הפרטני של המבקש, ובהינתן שבנסיבות המקרה לא מתקיים חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות ערעור - די בכך כדי להורות על דחיית הבקשה.

10. אחר דברים אלה יוער, כי לא נעלמה מעיני התנהלותו של המבקש במסגרת ההליכים המנויים לעיל, אשר יש בה טעם לפגם.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, ט"ו בתמוז התשפ"ב (14.7.2022).

ש ו פ ט